

2021-11-24, Mösseberg

Sedan en tid tillbaka har man kunnat observera **tallbit** bland rönbeståndet på Mössebergs östsida, dvs runt motionscentralen, campingen, djurparken etc.

Eftersom det inte är självklart att dessa fåglar visar sig i våra trakter varje år/vinter, har onsdagsgruppen tyckt det vara läge för att se om tallbitarna fortfarande finns kvar denna onsdag....

Många i gruppen har, var och en för sej, passat på att se dem tidigare, men spännande ändå ...

Minusgrader och lite vintrigt några mornar i rad nu... trodde kanske att det skulle vara så också denna onsdagsmorgon, men ett omslag under natten har fört upp oss på plussidan (+3-4 grader), och inledningsvis är det lite råkallt, knappt dagsljus och rejält disigt...

Trots dessa förutsättningar står det 22 deltagare på P-platsen vid Bredablick, sugna på att hänga med på dagens vandring som följer "*Stastigen/Jaktstigen/Burmastigen*" från tornet , ut över berget och tillbaka via motionscentralen--- !

Jodå! Ganska omgående konstaterar vi att tallbitarna finns kvar. Bland rönarna nära utsiktstornet uppehåller sig dryga tiotalet tallbitar som kalasar på bären i träden... inte alldeles lätt att se deras fina färger i det knappa dagsljuset... men fint ändå.

Rundan vi går idag är ca 6 km lång, men både lättgången och lättorienterad.

Som en följd av avverkningar i området finns det i nuläget en del kalhyggen utmed stigen, som för övrigt slingrar sig fram i både gran- och blandskog.

Inte alldeles tomt på fågel heller ... någon enstaka bergfink är i sällskap med tallbitarna, och en varfågel sitter på pass i en torraka på ett av kalhyggerna. Gröngöling, björktrast, blåmes, talgoxe, koltrast, domherre, grönsiska, korp och större hackspett observeras på olika ställen utmed leden...

Som alltid finns det också en del annat att lägga märke till när man rör sig i naturen...

... en del av oss har av och till funderat över vad det är för buskar/träd som har vita hängen nu på senhösten... **Jolster** heter den, och är en av alla våra videarter. Det är en växt som inte sticker ut, och som man därför nästan inte märker i sommar-grönskan, men där honbuskar/-träd under hösten öppnar sina frökapslar och vecklar ut sina vita ulliga tussar...

.... Och så Birgitta – som alltid är vaken på små, ibland oansenliga mossor/lavar, men som är så oerhört vackra om man bara upptäcker dem... den här gången den lav som med stor sannolikhet heter **kochenillav**....

”Medtagen” fika vid vindskyddet intill Grönemad...

... och så småningom en avrundning med åtminstone ett trettital tallbitar i träden omkring campingbyn... den här gången i bättre dagsljus!

Fin dag igen... //Evert

Falbygdens fågelklubb
Onsdagsgruppen/ea